

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 422

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 iunie 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 194 din 31 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	2-3	421.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2015, pentru finanțarea proiectului de investiție imobiliară „Cimitirul Militarilor Români din Complexul Comemorativ Rossoșka, regiunea Volgograd — fostă Stalingrad, Federația Rusă”	12
Decizia nr. 224 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 ¹ și art. 271 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	4-6		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 227 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1)–(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	7-11	682.	— Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea și completarea Reglementărilor privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică — RNTR 1, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005	13-14
		707.	— Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.	14-15
			ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		22.	— Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint dedicate împlinirii a 115 ani de la nașterea Irinei Constantziu-Vlassopol	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 194

din 31 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Mircea Mihail, Cristian Mihail, Ioana Roxana Mihail, Aurel Nicolae Camberea, Ioana Camberea și Nicolae Haliu în Dosarul nr. 20.132/301/2011/a1 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 941D/2014.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției Mircea Mihail, personal și în calitate de mandatar al autorilor Cristian Mihail și Ioana Roxana Mihail. Lipsesc ceilalți autori ai excepției și părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul Mircea Mihail, în nume personal și în calitate de mandatar al autorilor Cristian Mihail și Ioana Roxana Mihail, a depus concluzii scrise prin care solicită judecarea în lipsă și admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției Mircea Mihail, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și prezintă aspecte care țin de fondul litigiului. Susține, în esență, că instanța de judecată nu a dat eficiență Deciziei Curții Constituționale nr. 670 din 18 mai 2011 și că a fost încălcat dreptul de proprietate comună pe cote-părți și a fost lezată folosința normală a apartamentului proprietatea sa, prin desființarea conducerii de aducțiune a apei reci, împreună cu robinetii aferenți. Arată că dispozițiile art. 649 alin. (1) lit. c) din Codul civil definesc părțile comune. Or, dacă legea civilă interzice partajul având ca obiect instalațiile enumerate în art. 649 alin. (1) din Codul civil, este inadmisibilă și desființarea conducerii de apă rece printr-o hotărâre nelegală. Depune concluzii scrise.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Decizia civilă nr. 1.266 R din 9 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 20.132/301/2011/a1, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** — admițând recursul formulat

împotriva Încheierii din 15 aprilie 2014 a Tribunalului București — Secția a V-a civilă, pronunțată în Dosarul nr. 20.132/301/2011/a1, încheiere prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale — **a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**. Excepția a fost ridicată de Mircea Mihail, Cristian Mihail, Ioana Roxana Mihail, Aurel Nicolae Camberea, Ioana Camberea și Nicolae Haliu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile a Judecătoriei Sectorului 3 București pronunțată într-un dosar având ca obiect acțiune în constatare.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu prevăd nicio publicitate a hotărârilor adunării generale care încalcă legea, pentru ca aceste hotărâri să poate fi cunoscute de proprietarii condominiului care le pot ataca în justiție. Consideră că, din cauza acestei omisiuni esențiale, art. 26 din Legea nr. 230/2007 contravine dreptului la apărare. De asemenea, apreciază că textul de lege criticat este redactat în mod generic și imprecis, iar în lipsa unei precizări a sintagmei „hotărâre a adunării generale contrară legii” se ajunge la încălcarea dreptului de proprietate privată, atât sub forma proprietății exclusive, cât și a modalității sale de coproprietate perpetuă și forțată.

8. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate invocată, întrucât pretinsa contrariedade a dispozițiilor criticate cu Legea fundamentală vizează, în fapt, omisiunea legiuitorului de a reglementa, în mod expres, natura legii încălcate de o hotărâre a adunării generale, ce poate fi contestată în condițiile art. 26 din Legea nr. 230/2007.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece critica, pe de o parte, este formulată din perspectiva unei omisiuni de reglementare, iar, pe de altă parte, vizează modul de aplicare și interpretare a textului legal criticat.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente și concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins: „*Dacă o hotărâre a adunării generale este contrară legii, statutului sau acordului de asociere a asociației de proprietari ori este de natură să producă daune intereselor proprietarilor, aceștia pot ataca în justiție respectiva hotărâre, în termen de 45 de zile. Acționarea în justiție nu întrerupe executarea hotărârii decât în cazul în care instanța dispune suspendarea acesteia.*”

14. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) — *Statul român*, art. 24 — *Dreptul la apărare* și art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, referitor la critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile de lege criticate nu prevăd nicio publicitate a hotărârilor adunării generale care încalcă legea, pentru ca aceste hotărâri să poate fi cunoscute de proprietarii condominiului care le pot ataca în justiție, că această critică nu poate fi reținută, deoarece, potrivit art. 25 alin. (4) din Legea nr. 230/2007, hotărârile adunărilor generale se consemnează în registrul de procese-verbale al asociației de proprietari, se semnează de către toți membrii comitetului executiv și se comunică, în scris, tuturor proprietarilor. Or, dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate prevăd dreptul oricărui proprietar dintr-un imobil cu destinație de locuințe de a ataca în justiție hotărârea adunării generale a asociației, dacă aceasta „*este de natură să producă daune intereselor proprietarilor*”, și în cadrul procesului acesta poate să își formuleze apărările. Prin urmare, textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale privind dreptul la apărare.

16. Cât privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia art. 26 din Legea nr. 230/2007 este redactat în mod generic și imprecis, iar în lipsa unei precizări a sintagmei „hotărâre a adunării generale contrară legii” se ajunge la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea reține că și aceasta este neîntemeiată.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Mihail, Cristian Mihail, Ioana Roxana Mihail, Aurel Nicolae Camberea, Ioana Camberea și Nicolae Haliu în Dosarul nr. 20.132/301/2011/a1 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

17. În privința incidenței normelor de tehnică legislativă în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat cu valoare de principiu că, deși acestea nu au valoare constituțională, prin reglementarea lor legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Din analiza textelor de lege deduse controlului de constituționalitate, Curtea constată că acestea îndeplinesc cerințele mai sus menționate, fiind norme clare, previzibile și care stabilesc cât se poate de precis situațiile în care proprietarii pot ataca în justiție o hotărâre a adunării generale a asociației de proprietari și, prin urmare, nu contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

18. Cu privire la critica referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, Curtea apreciază că aceasta nu poate fi primită, întrucât art. 26 din Legea nr. 230/2007 reglementează dreptul oricărui proprietar dintr-un imobil cu destinație de locuințe de a ataca în justiție hotărârea adunării generale a asociației atunci când aceasta este contrară legii, statutului sau acordului de asociere a asociației de proprietari. Prin Decizia nr. 734 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 1.068 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007, și Decizia nr. 402 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 9 aprilie 2009, Curtea a reținut că dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, care consacră garantarea dreptului de proprietate privată, prevăd în teza a doua că atât limitele, cât și conținutul acestui drept „*sunt stabilite de lege*”. Curtea a observat că, în aceste condiții, rezultă, în mod evident, că limitele aduse prin lege dreptului de proprietate asupra părților destinate folosirii în comun de către toți proprietarii dintr-o clădire cu mai multe locuințe se justifică constituțional prin asigurarea posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil.

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 224

din 2 aprilie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271²
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție
publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de „Coremi Inter” — S.A. în Dosarul nr. 1.274/54/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.032D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006. Referitor la celelalte dispoziții supuse controlului de constituționalitate, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.274/54/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**. Excepția a fost ridicată de „Coremi Inter” — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei decizii pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin principiului obligativității instituirii prin legislația națională a unor proceduri de control jurisdicțional al legalității deciziilor autorității contractante. Susține că această cerință a constituirii garanției de bună conduită este contrară cerinței privind eficiența și accesibilitatea la procedurile jurisdicționale de control al legalității deciziilor autorității contractante,

operatorul economic participant la procedura de achiziție publică neputând uza de dreptul său recunoscut prin Constituție și legi speciale în lipsa unor lichidități pentru constituirea garanției de bună conduită.

6. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 255 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 asigură existența căilor de atac efective împotriva deciziilor luate de autoritățile contractante și sunt în concordanță cu directivele 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări și 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor. Însă dispozițiile de lege criticate contravin scopului și principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică, astfel cum sunt instituite prin prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

7. Totodată, arată că, prin introducerea acestor dispoziții, scopul declarat al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 încalcă directivele europene în materia achizițiilor publice, limitând în egală măsură accesul oricărei persoane care se consideră vătămată într-un drept ori interes legitim, printr-un act al autorității contractante, la exercitarea efectivă a căilor de atac în vederea verificării legalității actului emis de autoritatea contractantă.

8. În final, susține că instituirea garanției de bună conduită reprezintă o sancțiune drastică pentru operatorii economici care formulează contestații în cadrul procedurilor de achiziții publice.

9. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Astfel, menționează că prin noile măsuri impuse în sarcina operatorilor economici se dorește o fluidizare a întregului proces de atribuire a contractelor de achiziții publice, limitarea practicilor abuzive din partea operatorilor economici care prin modul de a formula neîngrădit contestații nu au făcut decât să îngreuneze în mod netemeinic procedurile și așa anevoioase de atribuire a contractelor de achiziții publice.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 1 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014. Însă, având în vedere că, potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 271¹: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.”;

— Art. 271²: „(1) În cazul în care contestația este respinsă de către Consiliu sau de către instanța de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanței, autoritatea contractantă are obligația de a reține garanția de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată. Reținerea se aplică pentru loturile la care contestația a fost respinsă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contestatorul renunță la contestație/cerere/plângere.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanța de judecată respinge contestația ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunțat la contestație/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condițiile art. 256³ alin. (1).

(4) În situația în care Consiliul admite contestația, respectiv instanța competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației, autoritatea contractantă are obligația de a restitui contestatorului garanția de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.

(5) În situația în care contestatorul se adresează direct instanței de judecată și aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită reprezintă venituri ale autorității contractante.”

14. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21— Accesul liber la justiție și art. 126 alin. (6) — Instanțele judecătorești, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt neconstituționale și a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

16. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care prevăd reținerea necondiționată a garanției de bună conduită în cazul respingerii contestației/cererii/plângerii, sunt neconstituționale, întrucât îngreșesc accesul liber la justiție — art. 21 alin. (1) din Constituție — prin descurajarea contestatorului de a formula o contestație/cerere/plângere, considerându-se de plano că orice respingere se convertește într-o sancțiune pentru un comportament necorespunzător. Totodată, Curtea a constatat că este afectat și dreptul de proprietate privată prevăzut de art. 44 din Constituție, diminuarea patrimoniului autorilor contestațiilor/cererilor/plângerilor neputând fi consecința directă a exercitării unui drept sau unei libertăți fundamentale, respectiv a unui drept procesual.

17. În aceste condiții, față de constatarea neconstituționalității art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții

Constituționale". Constatând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții Constituționale, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

18. Instanța de judecată, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în cauză, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, urmează să respecte Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015 atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acestea se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții, prezenta decizie, în temeiul deciziei de constatare a neconstituționalității, poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor articole în speță.

19. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 271¹ și a art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, referitor la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-jurisdicționale, Curtea a statuat, de principiu, că instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești în condițiile legii. În acest sens este și Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012. De asemenea, pe lângă această exigență, desprinsă din jurisprudență, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, jurisdicțiile speciale administrative trebuie să fie facultative și gratuite (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, paragrafele 63—66).

20. De asemenea, Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică

lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012).

21. Totodată, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată respectă cerința constituțională referitoare la caracterul neoneror al procedurii administrativ-jurisdicționale, întrucât sumele reprezentând garanția de bună conduită se fac venit la autoritatea contractantă, fără a constitui o taxă pentru administrarea justiției sau prestarea unor servicii de către aceasta sau, după caz, de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

22. Așadar, Curtea a constatat că dispozițiile criticate, prin instituirea garanției de bună conduită, astfel cum aceasta a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, fără a putea fi calificată ca fiind o îngădire a dreptului de acces liber la justiție.

23. Având în vedere aceste argumente, prin Decizia nr. 163 din 17 martie 2015, nepublicată în Monitorul Oficial al României, la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a reținut că și critica referitoare la încălcarea art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală este neîntemeiată, deoarece acest text constituțional nu exclude posibilitatea exercitării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe alte căi decât cea a contenciosului administrativ, ci doar garantează un asemenea control și îi delimitează sfera de aplicare. A se vedea în acest sens și Decizia nr. 1.330 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 29 noiembrie 2010.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de „Coremi Inter” — S.A. în Dosarul nr. 1.274/54/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 227

din 2 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 17.043/63/2013, Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marin Dumitrescu într-un dosar având ca obiect solicitarea unor drepturi bănești.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 877 din 28 iunie 2011. Astfel, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate prin eliminarea sporurilor de bază, însă cuantumul brut al acestora a rămas la același nivel cu cel avut potrivit Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Or, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia realizată cu salariile prevăzute de Legea nr. 221/2008, coroborată cu Legea nr. 330/2009.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Marin Dumitrescu în Dosarul nr. 17.043/63/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.167D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

6. Conform considerentelor deciziilor Curții nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 877 din 28 iunie 2011 și celor ale Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 8 octombrie 2012, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Legea nr. 221/2008, coroborată cu Legea nr. 330/2009. Prin urmare, începând cu data de 1 ianuarie 2011, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină la cuantumul salariilor din luna iunie 2010, salarii stabilite la nivelul grilei din Legea nr. 221/2008 coroborată cu Legea nr. 330/2009.

7. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 încalcă și prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, prin art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 sunt majorate salariile personalului didactic preuniversitar cu vechime până la 6 ani, cu 10%, începând cu 1 ianuarie 2014, față de salariile din luna decembrie 2013, în timp ce, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, salariile cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, cu vechime peste 6 ani, începând cu 1 ianuarie 2014, se păstrează la nivelul salariului din luna decembrie 2013. Astfel, se creează o discriminare a cadrelor didactice după criteriul vechimii în învățământ, dar și un privilegiu după același criteriu.

8. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** opinează, în esență, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 642 din 14 iunie 2012, nr. 818 din 4 octombrie 2012 și nr. 31 din 5 februarie 2013.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, conform încheierii de sesizare, îl constituie următoarele dispoziții:

— art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011;

— art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind

reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011 [și nu art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, așa cum, în mod eronat, se arată în încheierea de sesizare];

— art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 25 octombrie 2012;

— art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014.

14. Curtea reține că instanța judecătorească a omis să sesizeze Curtea Constituțională cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014, și dat fiind faptul că nu a respins în mod expres, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale, Curtea urmează a reține și aceste dispoziții ca obiect al excepției. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011:

Art. 1 alin. (1) și (2): „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.

(2) Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz [...];”

Art. 2 alin. (1): „(1) Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.”;

Art. 6: „Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.”

— Art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010:

„Art. II

Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1 [...]

(3) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în conformitate cu

prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) Începând cu luna ianuarie 2012, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011.”;

— Art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012: „(1) *Cuquantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:*

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.

(2) *Cuquantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se majorează potrivit alin. (1), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuquantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, care se stabilește în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, se majorează potrivit alin. (1), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;*

— Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.”;

— Art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013:

Art. 1 alin. (3) și (4): „(3) *În anul 2014, cuquantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, stabilit în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(4) *În anul 2014, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011.”;*

Art. 2 alin. (1) lit. a): „(1) *Prin excepție de la prevederile art. 1, începând cu luna ianuarie 2014, cuquantumul brut al salariilor de bază, astfel cum au fost stabilite pentru luna decembrie 2013, se majorează cu până la 10%, fără a depăși salariul de bază stabilit potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, pentru următoarele categorii de personal plătit din fonduri publice:*

a) *personalul didactic din învățământul preuniversitar prevăzut la anexa nr. II, capitolul I lit. A pct. 5, din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, cu o vechime în învățământ de până la 6 ani; [...].”*

15. Deși Legea nr. 63/2011 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, având aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât își produce efectele în cauzele în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Mai mult, aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015.

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorului excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuquantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,00 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Astfel, autorul excepției critică noua reglementare a salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011, precum și dispozițiile de lege care prelungesc în anii 2012, 2013 și 2014 aplicabilitatea Legii nr. 63/2011. Cu privire la aceste dispoziții, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, constatând constituționalitate acestora.

18. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit, la paragraful 15 al acestei decizii, jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). De asemenea, la același paragraf, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că

acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

19. Prin aceeași decizie, paragraful 16, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

20. Cu privire la principiul constituțional al art. 1 alin. (5), prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate asupra Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ (devenită Legea nr. 63/2011), reținând că acesta impune existența unei legislații predictibile, unitare și coerente. De asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea, ceea ce presupune obligații deopotrivă opozabile atât legiuitorului primar, cât și celui delegat. Curtea a mai constatat că aceste exigențe nu sunt încălcate, câtă vreme legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări. Totodată, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată. În același sens sunt Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94, și Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*, paragraful 58.

21. Referitor la încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție, deoarece dispozițiile criticate contravin considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar (devenită Legea nr. 118/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, lege prin care s-au diminuat salariile personalului plătit din fonduri publice cu 25%, iar ulterior aceste diminuări au fost recuperate prin Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și prin Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată prin Legea nr. 182/2012), Curtea a reținut prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, paragraful 17, că, prin deciziile sale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Curtea a apreciat, însă, că aceasta „este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010.” De asemenea, a reținut că „stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, [...] în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010”.

22. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, paragrafele 23—25, reținând că „ambele categorii de personal între care se realizează comparația de către autorul excepției sunt cadre didactice din învățământul preuniversitar care însă se află în situații juridice diferite, anume personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime în învățământ până în 6 ani și personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime de peste 6 ani, astfel că, în cauză, nu poate fi primită critica privind încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție”.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate de Curte prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea reține că aceasta a avut ca obiect dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009. Prin această decizie, Curtea a reținut considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 prin care s-a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009. Astfel,

Curtea a reținut că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 — personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 „are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

25. Or, Curtea reține că dispozițiile de lege care au făcut obiectul deciziei sus-menționate a Curții Constituționale și Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 8 octombrie 2012 au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care ar fi trebuit să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2011, dar, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a stabilit că „în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010”. Începând cu data de 13 mai 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011, care a reglementat încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar și salarizarea acestui personal, pe baza unor noi grile de salarizare, prevăzute în anexele la lege, ce instituie salarii de încadrare pentru fiecare funcție în parte, fără raportare la un coeficient de multiplicare (ierarhizare) astfel cum era prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Dumitrescu în Dosarul nr. 17.043/63/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

26. Așadar, considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

27. Distinct față de acestea, Curtea reține că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor care nu fac parte din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015 și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

28. În final, Curtea ține să sublinieze că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind suplimentarea bugetului Ministerului Apărării
Naționale din Fondul de rezervă bugetară
la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat
pe anul 2015, pentru finanțarea proiectului
de investiție imobiliară „Cimitirul Militarilor Români din
Complexul Comemorativ Rossoșka, regiunea Volgograd –
fostă Stalingrad, Federația Rusă”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 22 lit. a) și art. 26 lit. d) și w) din Legea nr. 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2015, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2015, cu suma de 689 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 55 „Alte transferuri”, destinată finanțării proiectului de investiție imobiliară „Cimitirul Militarilor Români din Complexul Comemorativ Rossoșka, regiunea Volgograd — fostă Stalingrad, Federația Rusă” de către Oficiul Național pentru Cultul Eroilor.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2015.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,

secretar de stat

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aureșcu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 10 iunie 2015.

Nr. 421.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Reglementărilor privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică — RNTR 1, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005

Având în vedere prevederile art. III din Legea nr. 59/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Reglementările privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică — RNTR 1, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (3) litera a), punctul ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ii) autovehicule utilizate pentru transportul de persoane în regim de taxi sau în regim de închiriere;”

2. La articolul 5 alineatul (3) litera a), după punctul ii) se introduce un nou punct, punctul iii), cu următorul cuprins:

„iii) autovehicule utilizate pentru învățarea conducerii auto care au, în afara locului conducătorului, mai mult de 8 locuri pe scaune.”

3. La articolul 5 alineatul (3) litera b), după punctul v) se introduce un nou punct, punctul vi), cu următorul cuprins:

„vi) autovehicule utilizate pentru învățarea conducerii auto, cu excepția autovehiculelor prevăzute la lit. a) pct. iii).”

4. La articolul 5, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Autovehiculele destinate transportului de persoane care au, în afara locului conducătorului, mai mult de 8 locuri pe scaune, inclusiv cele utilizate pentru învățarea conducerii auto, precum și autovehiculele utilizate pentru transportul de persoane în regim de taxi sau în regim de închiriere se supun primei ITP la un an, dacă la data primei înmatriculări în România au fost noi.”

5. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) ITP la vehiculele agreeate pentru transportul mărfurilor periculoase, la vehiculele destinate exclusiv transportului de butelii de gaze, la remorcile-cisternă lente destinate transportului de mărfuri periculoase, la vehiculele istorice, la autovehiculele destinate competițiilor sportive, la vehiculele cu caracteristici speciale, la vehiculele înregistrate prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. c) pct. iii), la vehiculele radiate din evidență care au fost înmatriculate ori înregistrate anterior în România, în vederea înmatriculării sau a înregistrării acestora, la vehiculele înmatriculate în alte state, precum și inspecția tehnică în vederea redobândirii certificatului de înmatriculare sau a certificatului de înregistrare se efectuează numai de personalul RAR.”

6. La articolul 7, alineatul (11) se abrogă.

7. La articolul 8, alineatul (2) se abrogă.

8. La articolul 11 alineatul (1), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să fie:

a1) calificate ca inginer autovehicule rutiere sau subinginer mecanic automobile; sau

a2) calificate ca inginer mecanic, inginer electromecanic, subinginer mecanic, subinginer electromecanic, maistru mecanic, maistru electromecanic, tehnician mecanic, tehnician electromecanic sau tehnician transporturi;

.....
c) pentru persoanele calificate potrivit prevederilor lit. a2), să aibă o vechime de minimum 3 ani, după cum urmează:

— în activitatea de reparații auto (activități mecanice sau electromecanice), desfășurată în ateliere autorizate potrivit legii;

— în activități de omologări sau verificări tehnice pentru vehicule, desfășurate în cadrul unor autorități de omologare ori servicii tehnice notificate;

— în activitatea de ITP (în calitate de personal tehnic auxiliar neatestat), desfășurată în cadrul unor SITP autorizate potrivit legii.”

9. La articolul 16, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care la identificare se constată necesitatea respingerii pentru motivele precizate la cod 0.2, grupa DMA, se interzice continuarea efectuării ITP, persoana care a prezentat vehiculul fiind îndrumată la o reprezentanță RAR sau la celelalte organisme abilitate legal. În acest caz nu se acceptă efectuarea unei noi ITP decât după rezolvarea problemelor care au condus la respingere pentru motivele precizate la cod 0.2, grupa DMA. Este obligatorie înregistrarea în calculator a vehiculelor respinse pentru neconformități legate de identificare.”

10. La articolul 16 alineatul (6) litera a), al treilea paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nu se va efectua pentru același autovehicul simultan ITP pentru activitățile de transport de persoane în regim de taxi (TAXI) și, respectiv, de învățare a conducerii auto (ȘCOALĂ). Implicit, nu se poate completa un singur rând din anexa la certificatul de înmatriculare pentru ambele activități.”

11. La articolul 16, după alineatul (11) se introduc două noi alineate, alineatele (11¹) și (11²), cu următorul cuprins:

„(11¹) Vehiculul inspectat va rămâne permanent în incinta SITP, până la finalizarea înregistrărilor în baza națională de date și eliberarea documentelor aferente ITP.

(112) În toate cazurile, ultima mențiune din anexa la certificatul de înmatriculare este cea valabilă și le anulează pe precedentele.”

12. La articolul 17, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul depășirii termenului de 30 de zile calendaristice de la data primei prezentări se va efectua o nouă ITP.”

13. La articolul 21, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Lățimea spațiului delimitat în care se desfășoară activitatea de ITP, măsurată în orice punct pe lungimea acestuia, cu excepția stâlpilor din structura de rezistență, nu trebuie să fie mai mică de 2,5 m pentru SITP ce solicită autorizarea pentru clasa I de ITP, de 4,5 m pentru SITP ce solicită autorizarea pentru clasa a II-a de ITP și de 5,5 m pentru SITP ce solicită autorizarea pentru clasa a III-a de ITP.”

14. La articolul 29, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cerințele referitoare la dimensiunile minime prevăzute la art. 10 alin. (1) pct. 2 lit. a), precum și la art. 21 alin. (2¹) și (7) nu se aplică spațiilor aferente SITP pentru care a fost emisă autorizația tehnică până la 31 decembrie 2012 inclusiv și nici spațiilor aferente halelor de ITP pentru care a fost obținută autorizația de construire până la 31 decembrie 2012 inclusiv.”

15. La articolul 29, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul dimensiunilor minime prevăzute la art. 10 alin. (1) pct. 2 lit. a), precum și la art. 21 alin. (2¹) și (7) se acceptă o toleranță de – 5%.”

16. În anexa nr. 2, la litera D punctul 3, al treilea paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Geamurile aflate în câmpul de vizibilitate principal al conducătorului auto trebuie să aibă un factor de transmisie normală a luminii de cel puțin 70%. Câmpul de vizibilitate principal al vehiculului este format din parbriz, geamurile laterale față și luneta.”

17. În anexa nr. 2¹, după tabel se introduc următoarele note:

„E — verificare ce necesită utilizarea unui echipament specializat

Reparație sau modificare necorespunzătoare înseamnă o reparație sau modificare cu efecte negative asupra siguranței rutiere sau asupra mediului (inclusiv modificări neautorizate sau cu folosirea unor componente neomolgate sau necertificate).

DMi (defect minor) — defecțiune tehnică ce nu are un efect semnificativ asupra siguranței rutiere și protecției mediului, precum și alte neconformități minore (inclusiv în ceea ce privește identificarea vehiculului). Nu este necesară reexaminarea vehiculului, dar este necesar ca defecțiunea respectivă să fie eliminată în cel mai scurt timp.

DMA (defect major) — defecțiune tehnică ce are un efect semnificativ asupra siguranței rutiere (inclusiv în ceea ce privește ceilalți participanți la trafic) și asupra protecției mediului, precum și alte neconformități majore (inclusiv în ceea ce privește identificarea vehiculului). Utilizarea vehiculului este permisă în funcție de prevederile legislației privind circulația pe drumurile publice.

DP (defect periculos) — defecțiune tehnică care constituie un risc imediat privind siguranța circulației rutiere. Vehiculul nu mai poate fi utilizat pe drumurile publice.

În cazul defectelor care sunt încadrate în mai multe grupe de gravitate (DMi, DMA și/sau DP) încadrarea ține cont de despărțirea acestora pe grupe realizată prin semnul «/». În cazul defectelor ce pot fi încadrate în mai multe grupe de gravitate (DMi, DMA și/sau DP), pentru care nu se specifică clar încadrarea, inspectorul RAR este responsabil de încadrarea acestora în funcție de gravitatea lor în funcție de definițiile specifice.”

Art. II. — Regia Autonomă „Registrul Auto Român” va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul transporturilor,

Ioan Rus

București, 27 mai 2015.

Nr. 682.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

Având în vedere prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 alin. (1) din Normele de aplicare a Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, aprobate prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 353/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 81 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R., cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 pct. 1 și 15 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru

prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160

din 21 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 10 zile de la data publicării.

p. Ministrul transporturilor,
Virgil Dragoș Titea,
secretar de stat

București, 2 iunie 2015.
Nr. 707.

ANEXĂ
(Anexă la Ordinul nr. 2.156/2005)

T A R I F E

pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

Tarife pentru eliberarea de licențe/certificat de transport în cont propriu/autorizații de transport, de atestate/certificate profesionale/cartele tahografice și de documente de control:

— Eliberarea licenței comunitare pentru transportul de mărfuri, eliberarea licenței comunitare pentru transportul de persoane, eliberarea certificatului de transport în cont propriu, eliberarea autorizației de transport, precum și eliberarea licenței comunitare pentru transportul de mărfuri, eliberarea licenței comunitare pentru transportul de persoane, eliberarea certificatului de transport în cont propriu sau a autorizației de transport ocazională de suspendarea celei eliberate inițial — pentru o bucată (tarif pentru 10 ani) 706 lei;

— Eliberarea copiei conforme a licenței comunitare sau a certificatului de transport în cont propriu (autovehicul) pentru transport rutier de mărfuri ori de persoane, precum și eliberarea copiei conforme a licenței comunitare sau a certificatului de transport în cont propriu ocazională de suspendarea celei eliberate inițial — pentru o bucată (tarif pentru 1 an) 260 lei;

— Eliberarea copiei conforme a autorizației de transport pentru transport rutier de vehicule defecte sau avariate, precum și eliberarea copiei conforme a autorizației de transport ocazională de suspendarea celei eliberate inițial — pentru o bucată (tarif pentru 1 an) 64 lei*;

— Eliberarea licenței de traseu județean pentru autovehiculele active necesare efectuării traseului, pentru o cursă (tarif pentru un an) 42 lei;

— Eliberarea licenței de traseu interjudețean — pentru o cursă (tarif pentru un an) 130 lei;

— Eliberarea licenței pentru activități conexe transportului rutier — activități desfășurate de autogară, eliberarea licenței pentru activități conexe transportului rutier — activități de intermediere a operațiunilor de transport rutier contra cost, precum și eliberarea licenței pentru activități conexe transportului rutier — activități desfășurate de autogară, eliberarea licenței pentru activități conexe transportului rutier — activități de intermediere a operațiunilor de transport rutier contra cost, ocazională de suspendarea celei eliberate inițial — pentru o bucată (tarif pentru 5 ani) 3.546 lei;

— Înlocuirea licenței comunitare, a certificatului de transport în cont propriu, a autorizației de transport, a copiei conforme a licenței comunitare, a copiei conforme a certificatului de transport în cont propriu, a copiei conforme a autorizației de transport, a licenței de traseu sau a licenței pentru activități conexe transportului rutier, ocazională de pierdere, sustragerea ori deteriorarea celei eliberate sau de schimbarea denumirii operatorului de transport/întreprinderii, a adresei sediului/domiciliului acestuia ori a numărului de înmatriculare a vehiculului — pentru o bucată 117 lei;

— Eliberarea sau vizarea atestatorilor ori a certificatelor profesionale, înlocuirea autorizațiilor pentru școli de conducători auto, a atestatorilor ori certificatelor profesionale ocazională de

pierdere, sustragerea sau deteriorarea celor eliberate ori ocazională de schimbarea adresei sau a numelui titularului, precum și prelungirea valabilității certificatului A.D.R., extinderea valabilității certificatului A.D.R. ori înlocuirea atestatului de instructor de conducere auto ocazională de dobândirea unor categorii suplimentare sau ocazională de schimbarea numelui titularului, precum și activitatea de documentare, consultanță și actualizare de date (tarif pentru o oră) — pentru o bucată 41 lei;

— Examinarea în vederea obținerii certificatului de atestare a taximetriștilor sau susținerii testului periodic de către aceștia (tarif pentru o persoană) 14 lei;

— Eliberarea certificatelor profesionale pentru conducători auto — tip cartelă (tarif pentru 5 ani) sau eliberarea acestora ocazională de pierdere, sustragerea ori deteriorarea celor eliberate sau ocazională de schimbarea numelui titularului ori orice altă modificare necesară (tarif pentru o bucată) 64 lei;

— Înlocuirea certificatelor profesionale pentru conducătorii auto ca urmare a eliberării celor tip cartelă (tarif pentru o bucată) 39 lei;

— Avizarea programelor școlare pentru școlile de conducători auto — pentru o categorie sau subcategorie, precum și avizarea programelor de învățământ ale cursurilor de pregătire profesională în vederea atestării conducătorilor auto pentru transportul în regim de taxi sau în regim de închiriere — pentru o bucată 82 lei;

— Eliberarea cartelelor tahografice — pentru o bucată (tarif pentru 5 ani), precum și înnoirea, înlocuirea sau schimbarea cartelelor tahografice conform prevederilor art. 9 alin. (2), art. 11 alin. (2) sau ale art. 13 alin. (2) din Normele tehnice privind eliberarea, înlocuirea, schimbarea și înnoirea cartelelor tahografice, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 116/2006 — pentru o bucată 239 lei;

— Înnoirea, înlocuirea sau schimbarea cartelelor tahografice, conform prevederilor art. 9 alin. (1), art. 11 alin. (1) sau art. 13 alin. (1) din Normele tehnice privind eliberarea, înlocuirea, schimbarea și înnoirea cartelelor tahografice, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 116/2006 — pentru o bucată 212 lei;

— Eliberarea documentului de control Interbus, a documentului de control pentru transportul rutier public de persoane prin servicii ocazionale în trafic național, precum și a documentului de control pentru servicii ocazionale între statele membre ale UE sau servicii ocazionale sub forma cabotajului — pentru un carnet 58 lei;

— Eliberarea certificatului pentru transport persoane în cont propriu în trafic internațional între statele membre UE — pentru o bucată (tarif pentru 1 an) 112 lei.

NOTĂ:

Tariful pentru o prestație specifică, aferent eliberării unui document pentru o perioadă diferită de cea prevăzută în prezenta anexă, se stabilește ca multiplu lunar al tarifului perceput pentru un an.

* Tarif inclusiv pentru eliberarea copiei conforme a licenței comunitare solicitate de operatorii de transport pentru vehicule având masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone cu care se efectuează transport rutier de vehicule defecte sau avariate.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint
dedicate împlinirii a 115 ani de la nașterea Irinei Constantziu-Vlassopol**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 8 iunie 2015, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din argint dedicată împlinirii a 115 ani de la nașterea Irinei Constantziu-Vlassopol.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei prezintă cargoul „Inginer N. Vlassopol” pe care a navigat Irina Constantziu-Vlassopol și o reprezentare parțială a planiglobului, inscripția „ROMANIA”, stema României, anul de emisiune „2015” și valoarea nominală „10 LEI”.

Reversul monedei redă portretul Irinei Constantziu-Vlassopol și inscripția circulară „IRINA CONSTANTZIU-VLASSOPOL — 115 ANI DE LA NASTERE”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint dedicate împlinirii a 115 ani de la nașterea Irinei Constantziu-Vlassopol au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 2 iunie 2015.
Nr. 22.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 831131